

בדרכי החינוך

אמר פעם בנוגע לענין חינוך, שכאשר האבא אינו חוסך שבטו מבנו, יסיר בשעת מעשה את מידת כעסו מעצמו, כי אמנם אף שההכאה הוא חינוך והיא לימוד מוסר לבן, אולם הכעס המתלווה עם ההכאה הוא בגדר "שימושה", והרי "גדולה שימושה יותר מלימודה", ונמצא שהכעס נשאר ברושם הבן יותר מהחינוך, והיא היפך מטרת החינוך למידות טובות ועדינות, ואחר שתפוג ההכאה יזכור הבן רק את ה"שימושה".

על אנשי השלטון

שמעתי ממרן ז"ל שאמר לבל נדמה בנפשנו שמשיח צדקינו יגאל אותנו "מידיהם", דהיינו שלא נעבור אל מלכותו של מלך המשיח מתוך "שלטונם הם". ונישט פון זייערע הענט וועט עהר איבער נעמען!!!.